

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
3/4 . . . 10 „
1/2 . . . 5 „

Za Nemčijo K 10.00. — Za Ameriko in inozemstvo K 20.— Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštinih zvez“.

Na naročilu brez dopolnilne naročnine se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravištvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglasi je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrsti, če tiskano 1-krat 16 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin.; vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in sal.

V Gorici, dne 2./3. 1912.

Klerikalna stranka je torej imela svoj provincialni zbor za Goriško. Kakor Italijan medveda, so kazali svojim prečastitim njihovemu vrhovnemu Dalai-Lamo, glavarja vojvodine Kranjske dr. Ivana Šusteršiča. Ta dan ostane gotovo zapisan z zlatimi črkami v srcih teh vernih, enostavnih duš...

»Gorica« nadaljuje svoja prirodoslovna predavanja. Na vso silo nas hoče prepričati, da človek ni descendent nerazumnega bitja. Toda »Gorici« se ta dokaz ne posreči, kajti čim bolj poslušamo modrovanje njenih sodelavcev, tem bolj resnična se nam vidi descendenčna teorija. Vrsta »Homo sapiens« klerikalcem ni prav priročna.

No, to le en passant. Nam pač ne gre za to, da bomo v političnem listu reševali prirodoslovna vprašanja kot taka; to spada v poučno in izobraževalno delo, s predavanji, brošurami, revijami itd. Nam ne preostane drugega, kakor zopet enkrat pozivljati slovensko inteligenco, naj se vendar enkrat predrami iz tega mrtvila, v katerem že tiči toliko let. To mrtvilo ubija sproti vse, kar ustvarja ta ali oni agilnejši mož. Koliko je akademično, srednješolsko in strokovno izobraženih mož v uradih, podjetjih in šolah, ki bi mogli našemu narodu biti kvas, pa so le njegova plesen! A ne bomo mirovali, niti ne ostanemo dolgo glas vpijočega v puščavi. Že se odpirajo nekatere zaspale oči. Sedaj je čas, končati to mrtvilo! Na mesto potvorjene klerikalne znanosti širimo resnično znanost, na mesto duhovskega terorizma svobodo prepričanja. In pred vsem, organizirajmo se, pa ne le politično, ampak tudi gospodarsko. Potem bomo drugače mogli nastopati proti onim, ki hočejo, da ostane še zanaprej vse pri starem, da lažje v kašnem ribarijo. In ne pozabimo naše ustave: Treba je dograditi in uresničiti § 19. drž. osnovnih zakonov, ki nam jamči za narodno enakopravnost, treba pa tudi pomagati k strogo izvrševanju § 17., ki jamči svobodo

znanosti. Ne le da z ogorčenjem zavramo disciplinarno in drugačno teroriziranje naših profesorjev, — državnega pravdnika je treba opozoriti na zločinsko kršenje ustave od strani klerikalnih listov in vodji.

Iznova in iznova hočemo klicati k novemu delu. Naj nasprotniki imenujejo to »papirnato reševanje stranke«, — najprej je treba vse te ideje znova vreči med narod, da začno kliti. Pride tudi dan, ko bodo nosile sad.

K.

S. L. S.

V četrtek zadnji dan februarja prestopnega leta 1912. so torej zborovali »zaupniki« S. L. S. v »Centralu« v Gorici. Prejšnji večer je nastopila nenavadna megla.... Hudobneži so rekli: Šusteršič prihaja. Megla je že tu. Drugi dan je res nastopil on in dr. Krek in še štajerski dr. Korošec.

Klerikalna poročila pravijo, da se je zbralo v »Centralu« okoli 300 »zaupnikov« in sicer iz cele dežele. Ni dosti. Duhovnikov je bilo obilo, gospode posvetne nekaj, tako da kmečkih ljudi ni bilo 200. Vabili pa so in tolkli na veliki boben. Vsi zaupniki na shod! so kričali in rotili so jih, da naj pripeljejo s seboj še druge. Ali še tistih ni bilo vseh, ki so dobili vabila. Manjkalo je dosti takih duhovnikov, katere se je na vsak način pričakovalo. Toda ker so vedeli, kaj se namerava, da se hoče le še utrditi Pajerciča v S. L. S., niso prišli. Novostrujarski duhovniki za tako S. L. S. pod Pajercičevim vodstvom ne marajo. Zato jih ni bilo. Vabili so na shod z imenom dr. Šusteršiča. Sam veliki poglavar pride, pridite vsi poklonit se mu in poslušat ga! Ali komaj 300 ali pa še toliko jih ni bilo. Klerikalci vedno pretiravajo število udeležencev. Pa če bi jih tudi bilo 400, je to malo za tako bobnanje in je poniževalen čin za velikega dr. Šusteršiča. Novostrujarji so na tihem lepo zadovoljni, da ni bila udeležba prevelika, ker 29. dan

febr. ni bil njihov dan. Rekli so, da je to zadnji veliki dan Gregorčičevega gospodstva. Še 3 leta ali pa še ne, in konec bo slave njegove. No, pa naj opravijo to reč med seboj, kakor hočejo.... Gregorčič je bil spravljen skupaj večino ljudi, ki še verujejo vanj ter so še zašesljivi.

Pričelo je zborovanje.

Otvoril je zborovanje

dr. Anton Gregorčič.

Pozdravil je lepo došle zaupnike, Šusteršiča, Kreka in Korošca in zborovalci so morali prirediti jim navdušene ovacije, kakor so njihovi voditelji ukazali.

Gregorčič je poročal o političnem delovanju v deželi, narisal je zborovalcem lepo po svoje delovanje deželnega zbora, potem pa je med drugim povdarjal, da je bilo doslej premalo stika med politično osrednjo organizacijo in organizacijami na deželi; treba pa to izpopolniti, to je naloga današnjega zborovanja. (A ha! V članku »Dr. Anton Gregorčič« v četrtek smo navedli na dr. Gregorčiča od strani duhovščine leta 1905. naslovljene besede, da ni pravega življenja in delovanja v stranki, da ni delavnega središča, ni organizacije, ni stika z ljudstvom! Citirali smo besede novostrujarjev v »Slovencu« leta 1908. da »prvi pogoj za uspešno delo opozicije je stik z ljudstvom in njega izobrazba, česar Gregorčič nikdar ni razumel in nikdar tudi ne bo. Udal se je pa rekel, da je bilo doslej res premalo stika med politično osrednjo organizacijo in organizacijami na deželi; od sedaj pa bo drugače. A ha! Zagrizeni novostrujarji pravijo: vse ostane pri starem! Gregorčič ne bo nikdar razumel stika z ljudstvom. Seve, če mu hočejo novostrujarji roboto delati pa naj mu jo delajo; jih že obrca ob prvi priložnosti.)

O deželnem zboru je rekel, da se ne ve nič, kaka usoda ga doleti: ali ostanje, ali bo razpuščen, nič se ne ve.

Gregorčič je priporočal edinost med somišljeniki S. L. S., če ne se ne doseže nikakih uspehov.

No, pa naj sodo lepo »edini«: Gregorčič na vrhu, drugi pod njim, novostrujarji pahnjenci v stran. Reveži, toliko so se že trudili, tako obdelovali Gregorčiča, da bi se ga iznebili; nadškofa so utrdili v nevolji da ne rečemo sovražstvu do dr. Gregorčiča ali ta prepleti Gregorčič je vedno na vrhu kot ohe. Ali se je rogal v četrtek zopet enkrat novostrujarjem! Po »javnem upor«, formalni revoluciji, anarhiji, edinstvo. Sonce milo je prisvetilo čez gore na edinost pod Gregorčičevim plaščem. Oh, taka edinost je lepa reč! Jek in škripanje z zobmi ni nič proti taki »edinstvi«. — Odslej to borej vse drugače. Gregorčič se je na stara leta spremenil in našel že stik z ljudstvom. Sedaj ga drži v roki in ga ne spusti več iz roke.

Fon.

Poslanec Fon je imel težko nalogo, navesti, kaj je dosegla stranka za kmečko prebivalstvo v državnem in deželnem zboru. Kaj naj le pove? Kak mostiček, kak šterna, to je majhna reč. Spomnil se je na dr. Gregorčiča, ki je že 20 let poslanec pa ni storil še nič za kmečko prebivalstvo. V državnem zboru na Dunaju je glasoval dr. Gregorčič za latifundiste proti kmetom, ko je šlo za odpis davka ubogemu našemu kmetu.....

Fon je krščanski mož. Kdor tega ne verjame, naj čuje, da je rekel uvodoma v svojem govoru, da je njihova dolžnost (S. L. S.) da združijo vse sloje na krščanski podlagi. Potem je govoril o živinoreji, o kugi, ter o skladu 6 milijonov za podporo deželam glede živinoreje. Naša dežela dobi 400.000 K. Kje se le kaj pozna med Slovenci?! Govoril je o davku na vino, o brezobrestnih posojilih, o **akciji zoper bedo**. Tu je bil cinični mož nekoliko hud. Rekel je, da v nasprotnih listih je čital, da so se podpore za Furlanijo že izplačale, ali za Slovence ni nikakih podpor. Fon je rekel, da so poizvedbe še vedno na glavarstvu v Gorici, on in Gregorčič pa sta že v juniju opozorila vlado, naj sestavi podatke za podpore. Fon je rekel: **uradniki na glavarstvu zaslužijo, da se jih iz službe spodi**. Gospodje hočejo imeti boj...

Maksim Gorki.

FOMA GORDJEJEV.

Roman.

(Dalje.)

»No, prosim!«

»Ne, veš kaj, Ljuba«, je dejal Foma tiho, »ne govori mi slabo o nji, saj ni treba. Vse vem ... pri Bogu! Sama je povedala ...«

»Sa-ma!« je začudeno vzkliknila Ljuba. »No, to je tudi čudno! Kaj pa je povedala?«

»Da je kriva ...« je prisiljeno rekel Foma ter se nerodno zasmejal.

»Le to?« in v vprašanju deklice je zvenelo začudenje; Foma je to slišal ter vprašal z nekako nado:

»Ali je to malo?«

»Kaj bode pa sedaj?«

»Tudi jaz mislim o tem ...«

»Ali jo zelo ... ljubiš?«

Foma je pomolčal, pogledal v okno in odgovoril zmeden:

»Ne vem ... A zdi se mi ... da sedaj bolj, nego prej...«

»Pred sporom? ...«

»Da ...«

»Čudno se mi zdi, kako je mogoče, ljubiti takšno žensko?« je dejala deklica in skomizgnila z ramami.

»Takšno? In še kako mogoče!« je vzkliknil Foma.

»Ne razumem ... Ne, ti si se le zato navezal nanjo, ker nisi videl nobene boljše ...«

»Nisem je videl, ne!« je pritrdil Foma, pomolčal in rekel nato neodločno: »Morebiti sploh ni boljše ...«

»Med našimi ...« je pripomnila Ljuba.

»Ona mi je ... jako potrebna! Zato, vidiš ti, ker se pred njo sramujem ...«

»Zakaj pa?«

»Sploh ... Bojim se je ... to se pravi, nočem, da bi mislila slabo o meni ... kakor o drugih. Včasih mi je nezgodno pri srcu. Pride mi na um, — povedal bi, da bi vse žile zazvenele ... A potem se spominim nanjo in se ne morem odločiti. In tako je povsod, nanjo mislim: kaj če ona izve? In potem si ne upam storiti ...«

»Da-a«, je dejala deklica zamišljeno, »torej jo ljubiš... Ko bi jaz ljubila, bi tudi mislila na to, kaj bode on rekel?«

»In vse na nji je tako posebno«, je tiho pripovedoval Foma. »Čisto po svojem govoru, in kako krasna je, o Bog! In tako majhna je, kakor otrok ...«

Kaj pa se je zgodilo med vama?« je vprašala Ljuba. Foma se je s stolom vred primaknil k nji, sklonil se in začel pripovedovati z nižjim glasom. Govoril je in kot so vstajale v njegovem spominu besede, ki jih je bil rekel Medinski, so se budila tudi njegova čustva, ki so se bila rodila ob teh besedah.

»In rekel sem ji: Ah ti! Igrala si se z menoj, a zakaj?« je začel jezno in z očitanjem. In Ljuba, ki je bila vsa rudeča od zanimanja, je odobrovalno kimala z glavo in ga vspodbujala:

»Tako! Dobro je bilo to! No, a ona?«

»Je molčala!« je rekel Foma bolestno in mignil z rameni. »To se pravi, govorila je mnogo ... razne stvari — a kaj je bilo v njih?«

Povesil je roko in pomolčal. Ljuba se je poigravala

s kito in molčala, kakor on. Samovar že ni več gorel. In tema v sobi je postajala gostejša in gostejša, nekaj motnega je zrlo skozi okna in zamišljeno so se sklanjale lipe.

»Luč bi napravila ...« je predlagal Foma.

»Kako nesrečna sva oba, ti in jaz ...« je rekla Ljuba in vzdihnila.

To Foma ni bilo po volji.

»Jaz nisem nesrečen«, je odgovoril s trdnim glasom.

»Stvar je le ta ... da se še nisem navadil živeti ...«

»Človek, ki ne ve, kaj bode storil jutri, je nesrečen!« je žalostno govorila Ljuba. Tudi jaz ne vem. Tudi ti ne ... In kam naj gremo? A vendar moramo iti nekam ... Zakaj moje srce ni nikdar mirno in vedno trepeče v njem kakšna želja.

»Tudi pri meni je to tako«, je dejal Foma. »Začel sem razmišljati ... a o čem? ... ne vem si razjasniti ... in tudi meni je srce tesno ... Ah! ... A zdaj moram iti v klub!«

»Ne hodi!« ga je prosila Ljuba.

»Moram, nekdo me čaka tam. Grem. Do svidenja!«

»Srečno!« Podala mu je roko ter mu pogledala žalostno v oči.

»Ali greš spat?« je vprašal Foma in krepko stisnil njeno roko.

»Čitala bom še malo ...«

»Tako te vleče k knjigam, kakor pijanca k vodki ...« je rekel mladenič z obžalovanjem.

»Kaj pa je boljše?«

Ko je šel preko ceste, se je ozrl v Majakimova okna ter zagledal v enem izmed njih Ljubin obraz. Bil je ravnotako nerazločen, kakor vse, kar mu je deklica govorila, nejasen, kakor njene želje. Foma ji je pokimal, ter si mislil z zavestjo nekake vzvišenosti:

[No] 10. gospod von Foni Bugatto in Faidutti sta šla na Dunaj in tam sta dosegla podporo 260.000 K za Furlanijo. Za Fona in Gregorčiča naj pa gotiško glavarstvo izpolni podporo. Kaj pa tolninško in sozansko glavarstvo? Ali tam ni sta naročila nič potzvedovanj? — Nam se zdi, da je treba take poslanke spoditi ne pa uradnike! Kaj bo tu en uradnik krivi! Pa seveda izgovor mora biti in krivec tudi. Se ga že dobi. Foni in Gregorčič ni sta nič kriva, glavarstvo v Gorici je krivo. Tako je farbal Foni bakke v Centralu.

Tudi o kolonskem vprašanju je govoril. Zakonski načrt je običaj pri namestništvu iz razlogov, ki jih vsi vi zadosti poznate. Razočarani obrazi. — Govoril je o uravnavi rek, katere ni od nikoder, potem pa o ... jugoslovanski državi, za triatizem. Slovenci in Hrvatje skupaj. — Govoril je o šolstvu, o položaju v državnem zboru, o uradniških plačah, plače naj se zvišajo le uradnikom, ki so potrebni.

Izpovedal je na koncu, da »njihova delavna politika je komplicirana reč. Marsikatera poteza mora ostati tajna, da nam nasprotniki ne pogledajo v karte.« A ha! Že vemo, kaj to pomeni.

Dr. Šusteršič

je govoril o zunanji politiki naše države, o barantijah na Ogrskem, za edinstvo Hrvatov in Slovencev, potem pa: o goriških razmerah. Kakor smo povedali že v četrtak, se je bil zakadil tudi v naprežno stranko, rekoč, da je raztrgana.

O strankarskih razmerah je govoril tako-le:

»Gotovo je, da so strankarske razmere na Goriškem niso normalne. Nenormalne so zlasti v deželni zboru. Iz tega nenormalnega položaja bi vsak rad prišel. Očita se naši stranki, da je zvezana z laškimi liberalci. Jaz sem uverjen, da ni nobene zveze, marveč, da je to kooperacija, ki je sama obsebi umeyna. Ljudstvo je volilo poslance za to, da delujejo, ne pa da ne delajo. Normalne razmere v deželi bi nastopile seve takrat, ko bi bila S. L. S. združena z laško ljudsko stranko. Toda združenje je potrebno, da se nam laška ljudska stranka približa ne pa še večja prepada, ki nas loči. S. L. S. si mora varovati svojo neodvisnost in svobodo, ne sme pozabiti in ni pozabila, da je in ostane katoliška stranka in da je poštena na to.

Laški kršč.-soc. stranki dam še en svet, naj ne hodi tožiti drugih ljudi okrog. Politična napaka je bila, da so odložili mandate, a tega so sami krivi in naj ne zvrčajo krivde na druge.

Ta nenaravni položaj ima v sebi kal nevarnosti. Vaš goriški načelnik je povdarjal, da se ne ve, kaj se bo zgodilo: ali bodo dopolnile ali splošne volitve v deželni zbor. Nenormalnost tega položaja je neodvisna od volje posameznikov. Kakor megla leži na političnem položaju. Sami nimamo v oblasti, da bi to izpremenili. Želeli moramo le, da se megla dvigne in zasije solnce. Rajši bi imeli 9 laških krščanskih socialcev ko 9 liberalcev v deželni zboru. Treba nam edinstvi! Proč

z malenkostmi! Proč z meglo! Solnce v naša srca! Ljubezen naj vlada med nami! Tako glesmo v prihodnosti kakor krepko organizirana armada. Vsi enake duho, naj nosi zastavo naprej kdor hoče. Ta zastava naj nas vodi do zmage tudi tu na Goriškem!

Da ne veruje, da bi bila zveza med Gregorčičem in Pajerjem, je rekel Šusteršič. Da ne veruje. — O veruje in dobro ve za njo, ali backi ne smejo vedeti za njo. Bog varuj, da bi se klerikalnim pristašim odprlo oči! Potem bi esesles konec vzel.

Volitev novega vodstva.

Nato se je na predlog posl. Fona izvolil v vsiklikom in navdušenjem (!) za načelnika S. L. S. dr. Anton Gregorčič.

V vodstvo so bili izvoljeni: Jožef Foni kot državni poslanec, dalje: Ivan Berthuš, dr. Breclj, Bl. Grča, dekan Muravec, J. Kopač, prof. Ipavec, poslanec Marinič, vikar Jožef Abram.

Dr. Korošec

iz zelene Štajerske se je tudi prišel pogret v Gorico. Govoril je o delu ob mejah na Koroškem in Štajerskem: ... kjer slovenski klerikalci prodajajo slovensko zemljo. Nato pa je zagotavljal, da se Slovenija oživlja!

Dr. Krek

je govoril tako-le: »Jaz sem že večkrat na tem mestu govoril, radi tega ne bom nič pozdravljal in se zahvaljeval. Povem vam le, da sem vesel take edinstvi, ki vlada med nami. Dovolite, da vam še nekaj povem. Vsaka politiška in javna organizacija se drži samo na en način: trajno. Ako si ohrani bojnega duha in ga vedno kaže. Tudi stranke se ne drže s tem, da veliko dosežejo; TUDI VI OSTATE LE, ČE OHRANITE BOJEVITOST PROTI LIBERALCEM IN DRUGIM SOVRAŽNIKOM.

V tem tiči vir edinstvi. Brezpogojen boj proti vseinu, kar je proti blagru ljudstva! Zato drugega ne želim, kakor da se nasrčete bojnega duha in da iz ljubezni do svojega ljudstva in do stranke greste v boj!« (Živahno odobravanje.)

Tako torej! Bojevit je bil katoliški duhovnik dr. Krek. Sovraštvo je učil svoje ljudi, sovraštvo do liberalcev in drugih sovražnikov. »Bojnega duha hoče v klerikalcih, v bojevitosti tiči vir edinstvi! — Katoliški duhovnik tako hujška brata na brata. Pa prav. Če nočejo imeti miru, bodo imeli pa boj. Mi smo za pomirjenje ljudstva in delamo v tej smeri, če pa politikujoči duhovniki le še kurijo in dražijo, izzevejo pa boj, kakoršnega zaslužijo.

Zapomnili pa si bomo dobro Krekove besede. Iz njih se razvidi, kje so hujškat našega ljudstva!

Dr. Gregorčič je zaključil zborovanje: ...

Zvečer je legla zopet megla na Gorico. Nekaj nenavadnega oba večera. Sedaj ni več megle, pa tudi Šusteršiča, Kreka in Korošca ni več v Gorici.

MOJA STARA

lakunja je in ostane, da je najboljšo sredstvo za odpravo polnih izražljajev, za doseg, za ohranitev nežne in mehke kože ter bele polti lilijne mlečnate mila. Znamka kraljice tvrdke Bergman & Co. Tetschen a. L. Komad atane 80 vin in se dobliva vseh lekarnah, mirodlinah, parfumerijah in podobnih trgovinah. Bergmanova lilijna krema "Maxera" slovi radi tega, ker se dobi po uporabi iste jako nežne in bele roke. Tuba stane 70 vin. Dobiva se povsod.

Volilnik

za občine poknežene grofovine Goriške in Gradiške.

§ 15.

Vsak posamezen volilni razred se zbere v svrhu volitve ločeno zase, in si čer najprej četrti, potem tretji, nato drugi in končno prvi volilni razred.

Vsak volilec more izbirati izmed vseh izvoljivih členov občine, ne glede na to, kateremu volilnemu razredu pripadajo. Volilno opravilo je javno in voli se z glasovnicami.

§ 16.

Neposredno predno prične volitev, opozori predsednik volilne komisije zbrane volilce na vsebino §§ 5., 6. in 7. pričujočega volilnega reda, glede pogojev za izvoljivost, jim obrazloži, kako je postopati pri volitvi in pri štetju glasov, in jih opozori, naj oddajo svoje glasove po svojem svobodnem prepričanju brez postranskih namenov na način, ki ga smatrajo po najboljši vesti in vednosti najprimernejšim blagru občine.

Zatem se komisija prepriča, da je za vlaganje glasovnic dokončana posoda prazna. Volitev prične s tem, da oddajo členu komisije svoje glasovnice.

Nato oddajo glasovnice volilci po vrsti, kakor prihajajo volit.

§ 17.

Vsak volilec, ki se predstavi, mora pokazati svojo izkaznico.

Predsednik komisije čita iz izkaznice ime volilčev, prevzame od nje zloženo glasovnico in jo položi neodprto v volilno posodo. Kdor voli s pooblastilom, mora izročiti pooblastilo volilni komisiji.

Imena volilcev se vpišejo v glasovalni register, ki ga vodi razpisnikar, in ako se gre za volitev s pooblastilom, se vpiše v register ime pooblaščenca in ime volilčev, ki zanj voli. Zajedno se zaznamuje v to določenem razpredelu volilnega imenika zvraven imena volilcev, da so se glasovali s oddajo. Ta zaznamovanja vodi člen komisije.

§ 18.

Na glasovnice je napisati toliko imen kolikor je starešin oziroma namestnikov, ki se naj izvolijo.

Ako vsebuje glasovnica več imen, se ne štejejo število presegačočega imena, napisana na koncu glasovnice.

Ako vsebuje glasovnica manjše število imen je vseeno veljavna.

Ako se na glasovnici napisano ime večkrat še šteje pri štetju glasov le enkrat.

Glasovi, ki se oddajo za osebo, ki je od izvolitve izvzeta ali izključena; glasovi, ki so vezani na pogoje ali so jim predstavljena naročila za kandidata; končno glasovi, ki se iz njih ne more natančno spoznati oseba, ki ji valjajo, so neveljavni in se ne štejejo.

Prazne glasovnice so neveljavne in se ne štejejo.

Dr. Josip Vošnjak.

(Konec.)

Na šempaskem taboru je nastopil kot govornik tudi dr. Josip Vošnjak.

V brošuri »Tabor pri Šempasu« čitamo: ...

Zdaj se oglasi za besedo g. dr. Vošnjak.

Predsednik: Čast mi je predstavljati gos. dr. Vošnjaka, dež. poslanca, ki se je v graškem dež. zboru tako junaško pogajal za slovenske pravice. Tudi on želi govoriti o zedinjenji Slovencev in v ta namen mu podelujem besedo.

(Dej v prilogi.)

OBJAVA.

Podpisani čevljarski mojstri v Solkanu smo sklenili na skupnem sestanku sledeče:

- 1) Da izyršimo naročeno delo le proti takojšnjemu plačilu po dokončanem delu.
- 2) Da tovarniških izdelkov ne sprejemamo v popravo.

Mihail Boltar,
Avgust Jug,
Andrej Lestan,
Viktor Maks,

Ivan Petrevič,
Jakob Pelegrini,
Andrej Vuga,
Franc Zavrtanik.

»Tudi ta je zablodila ... kakor ona ...« Ob tem spominu je zmajal z glavo, kakor bi si hotel pregnati misel na Medinsko ter požuril svojo hojo.

Neč je nastopala in bilo je sveže. Mrzel, osvežujoč veter se je podil po ulicah, neseš smeti nad trotoarji ter metal ljudem prah v obraz. Tema je bila in neznanji ljudje so hodili maglo po cesti. Foma je načemeril obraz zaradi prahu in si mislil:

»Ako srečam sedaj kakšno žensko, potem pomeni to, da me sprejme Sofia Pavlovna prijazno, kakor poprej. V tem slučaju jo jutri obiščem. Če pa mi pride nasproti možki, potem jutri se ne poidem k nji ... počakam še ...«

A srečal ga je pes in to ga je tako razjezilo, da se mu je zahotelo, udariti s palico po njem.

V klubovi jedinici ga je srečal veseli Uhtiščev. Stal je ob vratih ter govoril z debelim, bradatim človekom; ko pa je zagledal Gordjejeva, mu je šel smehljaje se, na spriti in rekel:

»Zdravstvujte, skromni milijonar!«

Foma ga je imel rad zaradi njegove dobre volje in vedno, kadar ga je videl, se je radoval. Čvrsto je stisnil Uhtiščevi roko, ter mu odgovoril dobrovoljno:

»Kako pa veste, da sem skromen?«

»Pa še vprašal človek, ki živi kakor samotar, ne pije, ne igra in ne ljubi žena ... Ah, da! Ali že veste, Foma Ignatjevič! Naša neprimerljiva pokroviteljica odpotuje jutri za vse polje v inozemstvo.«

»Sofja Pavlovna?« je tiho vprašal Foma.

»No, da! Solnce mojega življenja, morebiti tudi vašega, zaide ...«

Uhtiščev je napravil smešen, lokav obraz in čutil, kako mu leze glava na prsi, ne da bi mogel to preprečiti.

»Da, zorna Avrora ...«

»Medinskaja odpotuje?« se je oglasil masten bas.

»Izvrstno! To me veseli!«

»Dovolite! Kako to, je, vzkljknj! Uhtiščev.

Foma se je neumno nasmešnil ter pogledal bradatega človeka, ki je bil prej govoril z Uhtiščevim. Ta si je važno gladil brke in izpod njih so se vlivale na Fomo težke, mastne, zoprne besede:

»Za-ato, vidite, ker bode potem v mestu ena ko-kot-ka manj ...«

»Fej, Martin Nikitič!« mu je očital Uhtiščev, privzdiguje obrvi.

»Kako veste, da je koketka?« je mirno vprašal Foma, približuje se bradatemu gospodu.

Ta ga je prezirljivo pogledal, obrnil se proč ter dejal zategnjeno, pregibaje nože:

»Saj nisem rekel: koketka ...«

»Martin Nikitič, tako se ne sme govoriti o ženi, ki ...« je začel Uhtiščev s prepričevalnim glasom, a Foma mu je segel v besedo:

»Dovolite! Rad bi vprašal tega gospoda, ... kakšno besedo da je izgovoril?«

Izgovorivši to odločno in mirno, je vtaknil roki globoko v hlačna žepa in izbočil prsi, kar je dajalo njegovi

postavi nedvomno izzivalno lice. Bradati gospod ga je zopet pomeril s pogledom ter se porogljivo nasmešnil ...

»Gospoda!« je tiho vzkljknj Uhtiščev.

»Rekel sem: ko-kot-ka ...« je odgovoril bradač in premikal ustnice tako, kakor bi užival vsako besedo. »In če tega ne razumete, vam lahko natančneje razložim ...«

»Da«, je rekel Foma, globoko si oddihujé, »le razložite mi ...«

Uhtiščev je sklenil roke in se obrnil proč od njiju.

»Kokotka, ako hočete vedeti, je ženska, ki je na prodaj ...« je poluglasno dejal bradač in nagnil svoj veliki tolsti obraz bližje k Fomi.

Tiho je zarjul Foma in predno je mogel ta skočiti proč, mu je segel z desnico v kodraste, sivo namešane lase. S krčevito kretnjo je pričel stresati njegovo glavo in vse veliko težko telo, a levico je držal kvišku in govoril v taktu njenih udarcev z zamolklim glasom.

»Ne sramoti ... za hrbtom ... zmerjaj ... naravnost v obraz ... v obraz ... naravnost v obraz ...«

Čutil je neko žgočo nasladi, ko je videl, kako so debele roke smešno kolebale po zraku in kako so se noge moža, ki ga je tresel, vpogibale pod njim in drsale po tleh.

(Dalje prihod.)

Ko stopi na oder g. dr. Vošnjak, ga pozdravlja ljudstvo z gromovitimi, neskončnimi slava in živio-klici, kateri se ponavljajo pri vsakom stavku njegovega navdušenega govora, iz katerega tu navedamo nekatere točke: Pozdravljam Vas v imenu vaših slovenskih bratov na Štajerskem. (Živili Slava štajarskim Slovincem!) Govorim, najprej dokazuje, kako se je rodila misel zedinjenja vseh Slovincov na Štajarskem. 400.000 štajarskih Slovincov je naklenjeno na 600.000 Nemcev; v deželni zboru graškem so zastopani samo po 8 poslancih mimo 55 nemških. Ime Štajar je sicer staro, pa ime slovensko je še starejše. Mi smo Slovenci in ne Štajarci, mi govorimo slovenski in ne štajarski jezik. Kaj je štajarskim Slovincem pomagala, kar dobiček so imeli od svoje zveze z Nemci? (Klici: Nič!) Prav imate, nič nismo imeli, kakor plačanje za vse nemške zavode, slovenskih pa nam nobenega niso privolili. Razcepljeni Slovenci nimamo nobene moči, vendar se je dozda od zedinjenja le bolj po časnikih naših govorilo. Da pa ta misel stopi v življenje, jo je treba, na glas izrekat. Mi vsi Slovenci nečemo biti ne Štajarci, ne Korošci, ne Kranjci, ne Primorci, mi hočemo biti le Slovenci zedinjeni v eni Sloveniji. (Slovenija živila!) Dokler smo razcepljeni, si nikoli ne pridobimo naših narodnih pravic. (Reš je!) Ali to ni žalostno in razžaljivo, da se nam Slovincem na naši slovenski zemlji pot zapira skozi slovensko mesto? (grdo je) Tako ravnanje ne more roditi dobrega sadu! Vas tlači tuji laški, nas tuji nemški živeli, pa nas dolgo več ne bode. Zavedeli smo se, da smo Slovenci, in da za nami stojijo še 80 milijonov Slovincov, ki z nami čutijo, kar se nam dogaja. (Živili vsi Slovani!) Če po postavnem potu napravi Slovenija, bode Avstrija sama imela največji dobiček. Mi ne razdiramo, ampak hočemo le okrepčati Avstrijo. Prej pa ne bomo mirovali, dokler se ne dopolni ta naša najprva želja, dokler se ne zedinijo vsi Slovenci v eno kronovino »Slovenijo«. (Živila Slovenija! Mi jo hočemo!) Hočemo le vsi Slovenci, tirjali smo jo in jo zmerom tirjamo mi štajarski Slovenci, tirjajte jo danes tudi Vi, da bo spoznala vlada, da so vsi Slovenci v tej misli složni, da vsi želijo »Slovenijo«.

Ko prenehajo navdušeni slava in živio-klici, bere predsednik še enkrat 1. resolucijo: Kdor je za to, da se zedinijo vsi Slovenci v eni kronovini z enim dež. zborom, naj vzdigne roko. In 10.000 Slovinci, kakor na en hip, vzdignilo svoje roke, in 10.000 Slovinci je zopet izreklo: Slovenija vstani!

Predsednik: Naznanjam, da ste predlog enoglasno sprejeli, in kličem: Bog živi Slovenijo! (Živila, živila Slovenija!) Zbrano ljudstvo želi videti še enkrat dr. Vošnjaka in ne jenja klicati po njemu, dokler se ne prikaže; in zopet doné po taboru navdušeni klici: Živijo dr. Vošnjak, slava Vošnjaku!

S tem zaključujemo spis o dr. Vošnjaku. Pogledali smo v njegovo dobo in si predložili delovanje njegovo in istodobnih mož-boriteljev za naše narodne pravice. Povsodi je bil delaven: v zbornicah, na shodih, v časnikih in knjigah. Pisati se da o Vošnjaku in njegovi dobi, o njegovem vsestranskem delovanju, njegovih nazorih, itd. še mnogo in mnogo. Podali smo vendar sliko, iz katere je spoznal čitatelj Vošnjakovo »glavo in srce«. — Zaključujemo z vsklikom, ki mu je donel s šem-parskega tabora: Slava dr. Vošnjaku!

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

S Slapa. — Cenjeni dopisnik v »Prim. l.« št. 4. in 8. se nekaj srdito zaletava v slapljanske kvartovce. Ko bi pa gospodje pri »Prim. l.« to vedeli, da so pri tem udarjeni večinoma njegovi pristaši, bi gotovo dopisnika in njegovo neumnost zavrnili tako kakor ga je odvrnil neki listič, ki se imenuje »Novi čas«; seveda slava.

»Prim. list« tega noče vedeti; pa kaj sploh nam to mari, samo toliko rečemo, da se ga kratkoma nič ne bolemo in se nam tudi ne bode treba umivati v Soči, ako pa ne bode drugače, bomo pa mi oprali g. dopisnika lahko tudi v toplicah tako, da mu bodo postala vroča tla; svetujemo mu torej, naj se raje prej on sam umije, da se reši te neljube nezgode.

Gospod dopisnik se je namreč bridko prevaral, ker misli, da s tem obelodani hudobnost in pohujšljivost slapjskih liberalcev, pa mi v priče njega povemo, da se je premotil, ter udaril namesto po L. je prav pošteno večidel udaril po K. Torej g. dopisnik, ako znate dobro plavati po Soči, pa pojdimo se kopat, saj solnce je dosti gorko, samo pazite, da ne vtonete. Torej na svidenje pri kopanju v Soči.

Nekdo.

Iz bovškega okraja.

Z Bovškega. — V »Soči« 15. febr. sem čital, da vlada preloži cesto nad vasio Trnovo proti Srpenci. Vlada bi morala pregledati, da to cesto je potreba popraviti, cesto, klance med Srpenco in Trnovim, od Kobarida do vasi Trnovo in še naprej proti Srpenci je kos poti ravne ceste, ki ni treba popravljati. Vlada bi morala gledati, da se kmetijstvo izboljša, davkoplačevalcem je glavna pomoč cesta, mora se jim pomagati, ne pa da jim vlada še tiste ceste odvzame, ki jih do sedaj imajo in morajo davke plačevati in k državi cesti prispevati. Če pa vlada še te ceste odvzame, mora ubogi posestnik dvojne davke plačevati za ceste. Kaj pa pravijo k temu vojaški krogi? Bi morali misliti, da vsled ceste, ki je namerava vlada preložiti in Trnovo izpustiti, potem ne dobi ubogi vojak vode od Kobarida do Srpence. Ti krogi bi morali upoštevati to, da je koristno za vse slučaje, da gre cesta skozi vasi, za vojaščino. Nekateri vladni organi pa mislijo, da naj napolni vojak svojo steklenico vode ter nese s seboj. Ubogi vojak pa ima že drugega dosti nositi. Tako se nič ne skrbi za blagor ljudstva, samo velike troške in naklade nam nalagajo. Pravi načrt je že od leta 1859; bi imela cesta majhen padec, k večjemu 2 in pol p. m.; tistega načrta bi se morala vlada oprijeti.

Iz krminskega okraja.

Biljana. — Po 16 mesecih je namestništvo odbilo rekurz, vložen po tukajšnjih klerikalcih proti občinskim volitvam. Volitev župana in podžupanov se ima vršiti nemudoma. Tako so torej klerikalci udobili lekcijo, kakršno se je pričakovalo.

Iz goriške okolice.

Zopet tatvine v Št. Petru. — Sinoči so neznan taovi ukradli Štefanu Kararu 2 pršuta in drugo svinjino, Jos. Mučiču so ukradli obleko in šivalni stroj, redarju Ivanu Nemcu pa obleko in razne druge hišne reči. Orožniki iščejo neznane tatove. Pri eni hiši so pustili tatovi kos polente na kolcu.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Lokavška podružnica sv. Cirila in Metoda sklicuje občni zbor v nedeljo 3. marca ob 3. popoldne v prostor Rok. podp. društva. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Za šolo na Blanči je daroval g. sodni svetnik Henrik Lašič v Ajdovščini K 6.

Urnava Soče, Tera z Idrijo in Vipavo ter zgradba hudournikov v njih podrečju.

Vršile so se v Trstu napovedane konference, najprvo tehnične. Ministerstvo za javna dela je poslalo k tem konferencam sekojskega šefa Lauda in višjega stavbe-

nega svetnika Grünhuta, poljedelsko ministerstvo pa dvornega svetnika Markusa in vodjo oddelka za zalezevanje hudournikov v Beljaku višjega gozdnega svetnika Wenedikterja; udeležili so se tudi tehnični dežele namestništva in pomorske oblasti. Pretresavalo se je načrt v vseh podrobnostih in določilo se je končno svoto K 11.000.000. Za regulacijo Soče kron 7.200.000; za uravnava Tera z Idrijo K 2.400.000; za Vipavo K 1.000.000; za doke Vipave K 400.000.

Seje 28. februarja pod predsedstvom namestnika princa Hohenlohe so se udeležili tehnični gati, zastopnik poljedelskega ministerstva ministerski svetnik dr. Deutsch, iz trgovskega ministerstva ministerski svetnik dr. Krenn, predsednik pomorske sodnije Delles, člani deželnega odbora posl. Gregorčič, Berbuč in Pettarin, poslanci Bugatto, Faidutti in Fon, zastopniki namestništva in nekaterih interesiranih lokalnih oblasti; določili so se finančni in upravni temelji za nameravane uravnave.

Kaj se ima storiti in kako izvesti regulacije, je razvidno iz zakonskega načrta, ki je bil sprejet v današnji seji deželnega zbora.

Glasi tako-le:

§ 1.

Urnava Soče, Tera z Idrijo in Vipavo, kakor tudi zgradba hudournikov v njih porečju se izvrši kot **deželno podjetje** po načrtu, odobrenem od državne uprave in od goriškega deželnega odbora, po katerem so proračunjeni gradbeni troški na 11.000.000 kron.

Potrjeni načrt se sme premeniti s pritrditvijo državne uprave in deželnega odbora, vendar le v toliko, v kolikor se s to spremembo ne prekorači zgoraj omenjena potrebščina.

Morebitni prihranki, ki se pokažejo pri izvršitvi del v primeri s proračunjenim potroškom grede v prilog prispevajočim činiteljem (§ 2.) po meri njihovih prispevkov.

§ 2.

V § 1. navedeni potrošek se pokrije:

1) S prispevkom iz državnega melioracijskega zaloga s pridržkom ustavne odobritve v najvišjem znesku 5.794.000 K.

2) S prispevkom državne vodostavbene uprave s pridržkom ustavne odobritve, v najvišjem znesku 2.857.8000 kron.

3) Z deželnim prispevkom v najvišjem znesku 1.904.200 kron.

4) K troškom za uravnava izlivnih daljin plovnih za pomorske ladje, se dovoli iz proračuna trgovskega ministerstva s pridržkom ustavne odobritve — prispevek v najvišjem znesku 444.000 K.

Potrebščina za izvršitev del v posameznih uravnavnih daljinah in za nameravane zgradbe hudournikov, kakor tudi na to odpadajoči prispevki so razvidni iz priloge, ki je sestaven del zakona.

§ 3.

Za zalaganje troškov se ustanovi iz prispevkov, ki so v § 2. natančneje označeni, **stavbni zalog**, ki ga upravlja država.

Iz tega zaloga se v gradbeni dobi plačujejo tudi troški za vzdrževanje zgradb, ki se izvrše med uravnava.

Razum tega plača stavbni zalog: Vse narastle upravne troške, všteti aktivitetne prejemke in doklade organov, ki vodijo gradnjo, in troške za vodne nadziralce, kakor tudi potnine za komisijska opravila državnih in deželnih organov.

§ 4.

Izvršitev uravnavnih del prevzame država na račun stavbnega zaloga.

Z dogovorom, ki se naj sklene med državno upravo in deželnim odborom, se urede podrobnejše modalitete te izvršitve, upliv, ki pristojna nanjo, deželni upravi, določitev letne potrebščine in plačevanje prispevkov v stavbni zalog.

Istotako so pridržani dogovoru med državno upravo in deželnim odborom morebitna priskrbitev gradbene glavnice ali nje dela z deželnim posojilom, in podrobna določila o tem.

§ 5.

Sklepanje v vseh bistvenih tehniških in gospodarskih vprašanjih uravnave naprave in zgradbe hudournikov je poverjeno **posebni stalni komisiji**, ki sestoji pod predsedstvom namestnika ali njegovega nadomestnika iz:

1) dveh zastopnikov poljedelskega ministerstva in dveh ministerstva za javna dela;

2) zastopnika trgovskega ministerstva;

3) dveh zastopnikov namestništva in 4) dveh zastopnikov deželnega odbora in zastopnika deželnega stavbrega urada.

Neposredno vodstvo in izvršitev del pa pristojata odboru, ki je sestavljen iz tehniških zastopnikov prizadetih činiteljev. V ostalem se določita delokrog in poslovnik komisije in odbora v dogovoru, ki se sklene med državno upravo in deželnim odborom (§ 4).

§ 6.

Borboče vzdrževanje dovršene uravnave naprave se uredi s posebnim **deželnim zakonom**.

Država plača k vzdrževanim troškom — s pridržkom ustavne odobritve — skupen 6% prispevek s pogojem, da prevzamejo ostali znesek dežela in adjacenci, pri čemur pa se sme tem poslednjim naložiti k večjemu 10% prispevek vzdrževalnega potroška.

Prispevki za uravnave:

1. Prave zgradbe hudournikov: potrebščina 860.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 70 odst., to je 602.0000; ministerstvo javnih del s 15 odst., to je 129.000 K; dežela s 15 odst., to je 129.000 kron.

2. Gorenji tek Soče: Bovec-Srpencia: potrebščina 180.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 50 odst., to je 90.000 K; ministerstvo javnih del prispeva s 20 odst., to je 36.000 K; dežela s 30 odst., to je 54.000 K.

3. Gorenji tek Soče: Kobarid-Tolmin: potrebščina 600.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 50 odst., to je 300.000 K; ministerstvo javnih del s 20 odst., to je 120.000 K; dežela s 30 odst., to je 180.000 kron.

4. Srednji tek Soče: Tolmin-Gorica: potrebščina 10.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 50 odst., to je 5.000 K; ministerstvo javnih del s 20 odst., to je 2.000 K; dežela s 30 odst., to je 3.000 K.

5. Spodnji tek Soče: Gorica-izliv Vipave: potrebščina 630.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 50 odst., to je 315.000 K; ministerstvo javnih del s 20 odst., to je 126.000 K; dežela s 30 odst., to je 189.000 K.

6. Spodnji tek Soče: Vipava-Zagrad: potrebščina 650.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 50 odst., to je 325.000 K; ministerstvo javnih del s 20 odst., to je 130.000 K; dežela s 30 odst., to je 195.000 kron.

7. Spodnji tek Soče: Zagrad-Pieris: potrebščina 1.350.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 50 odst., to je 675.000 K; ministerstvo javnih del s 20 odst., to je 270.000 K; dežela s 30 odst., to je 405.000 K;

8. Sočina izlivna daljina Pieris stara Sdoba: potrebščina 1.400.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 35 odst., to je 490.000 K; ministerstvo javnih del s 54 odst., to je 756.000 K; dežela s 1 odst., to je 14.000 K; trgovsko ministerstvo s 10 odst., to je 14.000 K.

9. Sočina izlivna daljina stara Sdoba-morje: potrebščina 1.370.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 35 odst., to je 479.500 K; ministerstvo javnih del s 44 odst., to je 602.800 K; dežela s 1 odst., to je 13.700 K; trgovsko ministerstvo s 20 odst., to je 274.000 K.

10. Sočina izlivna daljina veja Correntle: potrebščina 150.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 35 odst., to je 52.500 K; ministerstvo javnih del s 44 odst., to je 66.000 K; dežela s 1 odst., to je 1.500 K; trgovsko ministerstvo s 20 odst., to je 30.000 K.

Vzemite, ako imate nahod, hrupavost, zasliženje ali težko sapo, Fellerjev fluid z znamko „Elsa-fluid“. Sami smo se prepričali pri bolečinah v prsih, v vratu itd. o njegovem lekačnem, kašelj utehačnem, oživljaljočem učinku. Dvanajsterica za poskušnjo 3 kron, dve dvanajsterici K 8.00 franko. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsa-trg št. 264 (Hrvaško).

11. Ceta Soča: potrebščina 7.200.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 463 odst., to je 3.334.000 K; ministerstvo javnih del s 31,08 odst., to je 2.237.800 K; dežela s 16,45 odst., to je 1.184.200 K; trgovinsko ministerstvo s 6,17 odst., to je 444.000 K.

12. Ter in Idrja do meje: potrebščina 2.400.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 70 odst., to je 1.680.000 K; ministerstvo javnih del s 15 odst., to je 360.000 K; dežela s 15 odst., to je 360.000 K.

13. Vipava: potrebščina 1.000.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 50 odst., to je 500.000 K; ministerstvo javnih del s 20 odst., to je 200.800 K; dežela s 30 odst., to je 300.000 K.

14. Vipavini pritoki: potrebščina 400.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 70 odst., to je 280.000 K; ministerstva javnih del s 15 odst., to je 60.000 K; dežela s 15 odst., to je 60.000 K.

15. Celokupna potrebščina: potrebščina 11.000.000 K. Poljedelsko ministerstvo prispeva s 52,4 odst., to je 5.794.000 K; ministerstvo javnih del s 25,98 odst., to je 2.857.800 K; dežela s 17,31 odst., to je 1.904.200 K; trgovinsko ministerstvo s 4,04 odst., to je 444.000 K.

Najnovejše

za pomladansko sezijo došlo v veliki množini krasno blago za moške in ženske obleke in perilo. Vsakdo naj si ogleda zalogo in cene manufakturne trgovine

HEDŽET & KORITNIK v Gorici.

Domače vesti.

Darovi za »Dijako kuhinjo«. Trebše Ivan, učitelj na Trnovem pri Kobaridu, daruje 5 K namesto naznanil o smrti svojega očeta. — Radi neke kazeške poravnave darovala Jak. Marušič iz Lokvice in Andr. Marušič, brivec iz Opatjega sela 8 K. — Neimenovana gospa št. 1. za marec 2 K. — Lačen turist za brezplačno hrano 4 K. — Leop. Gorup v Cerknem 2 K. — Na račun mesečnine je prišlo 5670 K. — Živel darovalci!

Deželni zbor ima danes dolgo sejo. Napovedana je bila za 11. uro predpoldne. Na dnevnem redu je 278 točk: med temi zakonski načrt o uravnavi Soče, Tera in Vipave; uravnava hudournika. Koren v Gorici; sprememba dež. pravilnika, štata za osebe dež. uradov; zakonski načrt o pokritju višje potrebščine za osuševanje močvirij v občini Ogled, Červinjan in Terc; potem zakonski načrt o izboljšanju gospodarskih razmer učnega osebja na meščanskih in ljudskih šolah; deželni proračun za 1912; proračun deželne imobilnosti; prošnja za prispevek kuratoriju tr.ške šole v Gorici za poseben trgovski večerni tečaj za odrasle; prošnja č. kr. terezijanskega kmet. društva za zvišanje letnega prispevka; prošnja za podporo »Gor. kmetijskemu društvu«; poročilo o prošnji gledališnega društva v Gorici za podporo (!); 185. točka je poročilo o prošnji gorških duhovnikov, da bi se izdal zakon za obdačenje avtomatičnih godal, nahajajočih se v javnih prostorih; poročilo o potrebi premembe zakona o šolskem nadzorstvu; železnica Gorica-Brda-Cedad; potem pa polno novih prošelj za podporo.

Umrl je na Brezjah na Gorenjskem g. Jos. Finžgar v starosti 79 let. Pokojnik je oče okr. šolskega nadzornika g. Finžgarja v Gorici.

Poslanec Bugatto in Faldutti imata zasluge za to, da se je zopet vršila konferenca o uravnavi Soče in drugih rek in pritokov v naši deželi. Ona dva sta drezala in urgirala ter dosegla novo posvetovanje v Trstu, ki naj bi vendar že res vedlo do regulacije Soče! — Torej Bugatto in Faldutti! — Da ne bo nihče verjel sram, ki si že nadevajo pavovo perje.

Deželne podpore. — Obnavljajo jih, podajajo, na novo dovoljujejo. Jaj, to bo zopet hvalisanje. Tudi dobo so podajali, da ne zapadejo tako hitro. — Koliko je vredno to podeljevanje podpor na levo in desno, že vemo iz leta 1910. Dovolj se

vse... vsaj izplačati tako ne bo potreba vsega. To podpirajo dosti deželni pristanikljaji!

Koliko je bilo zaupnikov S. L. S. na shodu v Centru? — »Slovenec« od četrtka je poročal, da jih je bilo 400, včerajšnji »Slovenec« pa pravi, da jih je bilo 300. »Novi Čas« je segel pa vmes med 300 in 400 ter šteje 350 udeležnikov. Tako poroča en in isti poročevalec. Koliko jih je bilo? Dosedanje navajanje števila kaže zadrego in laž, da jih je bilo 400. Udeležba je bila razmeroma majhna, kmečkih ljudi je bilo okoli 200, po večini iz okolice, ker je bil četrtek tržni dan. — Šusteršič, Krek in Korošec so si predstavljali impozantno udeležbo. Odšli so iz Gorice ne preveč zadovoljni.

4 duhovniki so v odboru S. L. S.: dr. Gregorčič, dekan Murovec, vikar Abram, župnik Grča. Torej kar 4 med 10 član. Glavno besedo bo imel seveda Gregorčič, kateremu morajo biti lepo pokorni vsi člani odbora, duhovniki in neduhovniki.

Samo en novostrujar je prišel v odbor S. L. S. Ta je dr. A. Breceļ. Z dr. Gregorčičem si nista bila nikdar dobra in si tudi nikdar ne bosta. — Pri usmiljenih bratih na Studencu, kjer je dr. Breceļ primarij, saj ve, kaj ima početi; pri »usmiljenih bratih« v S. L. S. ne bo vedel, kaj začeti. — Žalostno končujejo novostrujari pod Gregorčičevo pestjo.

Bivši Triglavci in bivši narodni radikalci se tudi nahajata v odboru S. L. S. Fon je bil predsednik akad. društva »Triglav« v Gradcu, sedaj je mož klerikalcev. Nov v odboru je profesor Ipavec. Ta gospod je bil kot visokošolec na Dunaju in v Pragi hudi narodni radikalci, sedaj je zagrižen klerikalci. Pravijo, da bi Ipavec postal rad okrajni šolski nadzornik v Gorici! — Časi se spreminjajo in koritarstvo cvete tudi na Goriškem.

Klerikalci in vodopravni zakoni. — Vlada je predložila deželnim zborom v zadnjem zasedanju vodopravne zakone, ki so si v bistvu vsi enaki. Take vodopravne zakone so sprejeli kranjski, goriški in koroški deželni zbor. Neki krščansko-socialni poslanec je v glasilu vseh avstrijskih klerikalcev »Reichspošti« proglasil vladno predlogo v vodnem pravu za kmetom sovražno, kot predlogo, ki pospešuje samo cilje industrije, kar izpričuje dejstvo, da je po tem zakonskem načrtu celo mogoče kmetiča iztirati z rodne njegove grude, ako je to v interesu kaknega industrijskega podjetja. V koroškem deželnem zboru je poslanec Grafenauer grmel proti vodopravnemu zakonu, češ, da ima namen dežele industrializirati, kar je na kvar koroški kot pretežno agrarni deželi! Ali so klerikalci zopet enkrat za skledo leče vladne milosti izdali in prodali interese kmetstva prebivalstva.

Kdor ima protekcijo, avanzira. — Med imenovanji iz sodne službe, pred kratkim objavljenimi, je čitati, da je bil imenovan conte Smechia pisarniškim predstojnikom pri trgovski in pomorski sodniji v Trstu. Smechia ne služi dolgo, ima izpite le iz laščine, zna tudi nemško, ali slovensko ali hrvatsko ne zna. Toda Smechia je bil oficir in v ministerstvu ima strica — pa je bil imenovan za predstojnika. Kakor čujemo, so bili tudi drugi kompetentje, sposobni, večji vseh deželnih jezikov z večletno službo, ali tak sposoben kompetent ni prišel v poštev; protežirane je avanziral. Pri oddaji pisarniških služeb na sodnijah igra sposobnost in pravica do mest navadno zadnji vloga. Poslanci bi se morali zginiti ter pomagati zastopavljenemu uradništvu!

Dezertiral je od 97. pešpolka v Trstu 21 letni Avguštin Peterin iz Ločnika. V laškem Vidnu se je oglasil na kvesturi ter rekel, da mu je bilo vojaško življenje neznosno; zato je pobegnil.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Gironcoli-Kümer. V teh dveh lekarnah bo tudi ponočna služba v času od 3. do 10. t. m.

Listnica. V G-e: — Za danes, žaj, prepozno došlo. — G. dop. na Sp. K.: V Vašem zadnjem pismu omenjeno že pride na vrsto.

Sokolski vestnik.

Vsesokolski zlet v Pragi!

(Dalje.)

Drugi zlet bi se moral vršiti l. 1887 v proslavo petindvajsetletnice Sokolstva.

Policija pa je prepovedala zbiranje društev v ulicah na Kr. Vinohradih, ravno tako sprevid na telovadišče, vse to z ozirom na javni red in mir. Drugo je bilo milostno dovoljeno. Vdeležiti so se smela slavnosti le društva iz države in Sokoli iz Amerike. Niso se smeli zbirati, v Narodno gledališče k slavnostni predstavi so morali iti posamično, ravno tako k javnemu nastopu. Rudeče srajce so bodle vlado v oči. Hotela je onemogočiti prireditve in pritisniti organizacijo ob zid, toda vračunala se je. Prepoved je imela za posledico, da se je slavnost odpovedala, narod je razburjeno protestiral. Še v državnem zboru so nastopili češki poslanci proti prepovedi.

K temu zletu se je prijavilo 3872 članov v kroju, 2144 telovadcev, 140 društev k orodni telovadbi. Mesto nameravnega zleta so se vršile tekme in slavnosti gostom iz Amerike na čast v Češkem Brodu dne 26. rožnika 1887.

Policija in birokracija je slavila zmago trenutka. Absolutizem ne prenaša bratstva in svobode. Nemštvo je bilo v nevarnosti. Toda obema je že odzvanjalo.

Ob 25letnici je štel češko Sokolstvo 152 društev s približno 15000 člani. Preživelo je že težko krizo od l. 1873 do l. 1881, s svojim delovanjem si je priborilo pravico do obstoja in ljubezen naroda. Negovi zleti so postali manifestacije mladega, vzbujajočega se naroda, triumfi zmagojuče ideje. Napredovalo je tudi v organizaciji. Dne 24. sušca 1889 se je ustanovila Češka Obec Sokolská, l. 1892 Moravsko-Slezská Obec Sokolská. Pozneje ste se združili v eno samo zvezo pod imenom Česká Obec Sokolská, ki je združevala vsa češka sokolska društva. Izvedla se je organizacija žup, v delokrog društvenega delovanja se je pritegnilo narščaj.

V dneh ubilejne razstave kralj. Češkega l. 1891 se je vršil II zlet vsesokolski. Bil je to prvi javni nastop Češke Obce Sokolske. Namen zleta je bil izražen s sledečimi besedami: ...S tem podjetjem hočemo podati celumu narodu dokaz o velikosti in pomenu sokolske stvari za življenje, razvoj in srečno bodočnost naroda, hočemo s skupnim, mogočnim, toda v vseh podrobnostih pravilnim in veličastnim nastopom dokazati resničnost in zrelost svojih teženj, hočemo na odličan način pokazati očem tujine v tako važnem trenutku življensko silo in sposobnost naroda češkega in tako na izdaten način prispeti k povprečnemu češkemu značaju razstavnega podjetja...

Udeležba na II zletu je bila sledeča: 207 društev, 5520 članov v kroju, 2473 telovadcev in 244 vrst. Gastov je bilo: iz Amerike 4, Poljakov 242, Francozov 18, Hrvatov 34, Slovencev 15.

Za časa II zleta l. 1891 je štel češko Sokolstvo 224 društev s 24.268 člani, od teh 7926 telovadcev. Bilo je že ogromna organizacija, ki se je pripravljala, da nastopi svojo zmagovalno pot po svetu, organizacija, ki vzbuja občudovanje sveta.

XV. izkaz

daril za Sokolski dom v Gorici.

Neimenovana K 1—
prispevki deležnikov za svečan 3—

Skupaj K 39—
prištetih dohodki XIV. izkaza 2032 42

znaša sklad koncem februarja K 2071 42

Kot 73. deležnik pristopil je dr D. Marušič. Na zdar njemu in naj bi našel mnogo posnemovalcev.

Bratje »Goriškega Sokola«! — Jutri, dne 3. marca se bo vršil prvi društveni pešizlet, čez Starogoro in Vogersko na Volčjo drago. Zapustite zaduhle in nezdrave kavarniške in gostilniške prostore, ter pridite ven v probujajočo se naravo. Zbiramo se v telovadnici, odkoder odidemo ob 2. pop. Priiti je v civilni obleki. Na zdar! Ves. odsek.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Največji trg s prašci je v Čikagi v Ameriki. V enem dnevu je bilo prignanih 87.716, v enem tednu čez 300.000, v enem mesecu čez 1 milijon in v enem letu okroglo 9 milijonov praščev. Trg. Drugi največji trg je v Kansas City v državi

Kansas v Ameriki. Tam je bilo prodanih v l. 1907. 2.933.700 praščev.

50 milijonov kron škode je napravila v Avstriji kuga-silnovka zadnji dve leti; tako se poroča od strani živnozdravniške državne komisije.

Razprava radi zlečinov v

čestohovskem samostanu.

Helena Macočnova je priznala, da je imela s patrom Damazijem razmerje, ki je bilo skozi intimno, ne pa platonsko, kakor je zatrjeval Macoch, občevala je z njim že pred svojo poroko, a tudi po poroki sta se vedno shajala. Pater Macoch jo je vedno zalagal z denarjem, pošiljal ji dragocenosti in denarnih svot. V Varšavi, kjer sta se vedno shajala, najel ji je veliko stanovanje in ga najsijajnejše opremil. Po letu sta prirejala vedno izlete, bila sta v Opatiji, Krakovu, Dunaju, Budimpešti, kjer sta vedno stanovala v najelegantnejših prvih hotelih ter se povsod izdajala za moža in ženo. Kar pa se tiče sokrivde pri umoru njenega moža, zanika Helena vsako sokrivdo in dela za vse odgovornega morilca patra Damazija.

Politični pregled.

Razno. — Skupni finančni minister Bilinski je v Budimpešti, kjer konferira s Klhuen-Hedervaryjem. Na to pride Klhuen k cesarju v avdijenco. — Justova stranka v ogrskem drž. zboru nadaljuje z obstrukcijo. — Soc. demokracija v Budimpešti namerava prirediti zopet velike shode za splošno in jednako volilno pravico. — Češkega enotnega kluba v parlamentu bo kmalu konec. Ni prave discipline v klubu. Krivda se zvrča na narodne socialce in napredno stranko.

Razne vesti.

Letni promet pisem na vsem svetu. — Koliko pisem se razpošilja na leto po vsem svetu? To vprašanje utegne gotovo zanimati vsakogar. Glasom nekega izkaza, izdanega v Italiji, znaša letni promet pisem lepo število 3300 milijonov, ali 9.041.096 na dan, oziroma 376.712 na uro. Na minuto bi prišlo 6278, na sekundo 104 pisma. Ko bi telitali vsa pisma obenem, bi se dobilo povprečno težo 23 milijonov kg. Ko bi se zložila pisma eno poleg drugega, pokrila bi površina 44.000 hektarjev. Naša zemlja ima okoli 1580 milijonov prebivalcev. Potemtakem bi prišli na vsakega prebivalca nekaj nad dve pismi na leto.

Svedrovci v Trstu so vlomili v trgovino Jess, Barriera vechia, prevrtili blagajno ter odnesli vrednosti 5000 K.

Pulj. — Večji del prebivalstva se je oddahnil, odkar je posegla vlada v poslednega magistrata. Magistratovci so šikanirali ljudi, kar se je dalo. — Neumna je trditev z italijanske strani, da aretiranci niso pripadali gospodujoči stranki. Taki trditvi ne verjame nihče. — Vrši se revizija in bivši mestni blagajnik gre revizorjem na roko. Čuje se, da si je župan dr. Vareton zaračunaval velikanske diete, če je kam šel v imenu občine, tako po 1000 K, po 400 K itd. Škandalozne reči še pridejo na dan. — Primanjkljaja je doglala dosedanja revizija že za 1 milijon kron.

Dalje na 5. strani.

Moll-ov Seidlitz-prašek

Je za na želodcu trpeče neprekosljivo sredstvo katero ima prednost pred vsimi drugimi dražilnimi čistili, kroglicami in grenčicami.

Cena orig. škatlice K 2.—

Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Mollo-vo Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Bolečine olajšujejo in okrepujejo staroznano sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste. Orig. škatlenica K 2.— Na prodaj po vseh lekarnah in trgovinah. Glavna lekarna A. MOLL, o. in kr. dvorni lekarnik, Dunaj, Taublauben 9. Zaloga v Gorici v lekarni: A. Gironcoli, G. Cristofolotti.

Požigalec na Koroskem. — Množilo se požari, o katerih vzroku se mora soditi tako, da je bil ogenj podtaknjen. V Glodnici je pogorelo posestvo Blaža Grutnerja, škoda je 10.000 K; potem je gorelo pri Jezerskem. Aretirali so nekega 18 letnega fanta, o katerem sumijo, da bi bil požigalec.

V skalo je trčil italijanski parnik. — Vnetta blizu Zadra; moštvo in potniki so se rešili. Blizu Rovinja pa je običal na obrežnem nasipu neki tovorni parnik ogrsko-hrvatske družbe. Moštvo se je rešilo; parnik bo težko dvigniti.

Skandalozno razkritje v Zagrebu. — Pri raznim takozvanim posmrtnim zadruham je uvedena kazenska preiskava zaradi nerednosti v poslovanju in so bili posamni predsedstveni člani teh zadrug aretovani. Tako je bil aretovan tudi predsednik posmrtnih zadrug »Jadran« Duma. Ta je sedaj pred sodnijo izpovedal, da je v prvem času, ko se je začela preiskava proti »Jadranu«, prišel k ravnatelju neki zagrebški odvetnik, ki je tudi poslanec, ter rekel, da bo preiskava ustavljena, ako »Jadran« izplača nekemu visokemu vladnemu uradniku 20.000 kron. Ravnateljstvo je to ponudbo odklonilo.

Obsojen radi uboja dveh bratov. — Pred novomeškimi porotniki je stal pretekli teden 28 let stari delavec Fr. Meke iz Gorice pri Krškem. Meke je dne 25. decembra lanskega leta v podružnični cerkvi na Gori z nožem zabodel Franceta Žarna ter ga smrtno nevarno poškodoval, stega dne je pa na svojem domu zabodel kuhinjskim nožem Janeza Žarna in Antona Žarna, ki sta ga prišla vprašati, zakaj je brata zabodel. Oba brata je zabodel tako silo, da sta se komaj privlekla do sosednjih hiš in umrla. Na delno potrditev vprašanj od strani porotnikov je porotna sodnija obsodila Meketa na 6 let težke reče.

Dijaštvo, telovadba in sokolstvo.

Predavanje br. dr. E. Chalupnega na sestanku komisije za telesno vzgojo, ustanovljene pri Svazu češkoslovanskega dijaštva dne 17. snčca 1908.

Ne brez zadrege in obotavljanja nameravam preiskovati razmerje med dijaštvom in Sokolstvom. Kajti le-ti napisal Halek, da je mladost čednost, in se v dijaštvu ne sme preživeti, in napisal Tyrš, da je naloga Sokolstva vzgajati in vzdržati narod pri vsestranski svežosti, ki ne da vzrasti nikakemu nazadnjaštvu, bi tudi razmerje dijaštva in pred vsem nazadnjega, ne smelo biti sploh drugo, kot: kar češki dijak, to Sokol.

In vendar temu niti od daleč ni tako. Čimbolj je ta stvar umevnejša sama ob sebi, tembolj jo je treba dokazovati in izjavljati, dasi ravno zato, ker je tako jasna in priprosta, se dokazovati ne da in ne more. — To ravno otežuje moj namen. Kaj moram dodati in kaj doseči tam, kjer mi 5. zlet Sokolstva ni spregovoril dovolj jasno in razumljivo?

Pričakoval bi, da ne bo niti enega češkega mladeniča, ki bi v dneh zletovih got priča sokolskega dela ne zahrepenel, niti sam eden med temi tisoči, ki so šli, organizirani z vezjo prostovoljne di-

scipline, predstaviti se v polni svežosti narodu in ostalemu svetu. Toda, če ravno je prišlo Sokolstvu po zletu ne pričakovano mnogo članstva, je ta vzrast malenkostna proti temu, kakor bi morala biti pred vsem iz vrst dijaštva.

Premislite to, in vaše začudenje zra- ste bolj in bolj.

Dijak je v cvetu mladosti in razvoj telesa ne napreduje v ravni vrsti z duševnim razvojem; hkratu rastemo oziroma imamo vsaj rast do let starosti, medtem, ko se popolnost telesna dovršuje ravno v letih, ko končuje tudi učenje. Ni to torej naravnost izzivanje dijaka, da neguje ravno v teh letih svoje telo v isti meri, če ne še bolj, kakor duha?

Dijak je primoran tiščati se v klopih in napejati možgane in živce, več kakor katerikoli drugi mladenič. Ali bi torej ne moralo ravno dijaštvo stati na čelu telovadnega gibanja?

Velik del današnjega dijaštva govori, piše in se vnaša za harmonično vzgojo; je večina navdušena za antiko, ko je stala telesna vzgoja na prvem mestu; odvrča se od krščanskega nekoliko enostranskega nazora o duševni popolnosti in zavija že mnogo v nazore materialistične. Ne bilo bi dobro, da bi ostal ta materializem na papirju, ampak se uresničil vsaj tam, kjer je res dober — v skrbi za telo, za njega okrepitev in oplemenitev; da bi zanimanje za antiko se ne omejevalo na besede in govore in se spremenilo v posnemanju tega, kar nam je antika zapustila res dobrega — z eno besedo, da bi harmonična vzgoja bila končno osvobodjena iz dežele fraz in se preselila v svet resničnega dela?

Ni dvoma, da vzbujajo take težnje zasmeh, zaničljivo zgibanje z rameni in nespametni odpor pri mnogih takih papirnih navdušencih za »harmonično vzgojo«, ker prešunjajo njihovo ozko obzorje in ogražajo njih nadobnost. Toda znak mladine naj bo ravno odločen, krepak odpor da, upor proti lenobi in mehkužnosti, blodnji v letih ali značaju. Zakaj manjka v tem oziru naši mladini?

Ozračje, v katerem smo vzgojeni, nas je pokvarilo. V letih akademičnih, ko ima dijak več svobode, kot je imel na srednji šoli in je bo imel kdaj pozneje v praktičnem življenju, uživa večina dijaštva to svobodo naravnost v zasmeh krasnim geslom, ki doné od vseh strani in ko si želim v temperamentu dijaštva videti prispodobo gibčne ščuke, vidim na žalost jato krapov, leno se valečih, medtem ko ščuka — to je pred vsem izpitl — ne ozdravi od lenuharstva.

Nočem moralizirati, protivilo bi se mi pridigovanje o raznovrstnih čednostih. Konstatiram le, kar se godi in kar je v sramoto nam vsem. Neštete so ure, ki jih naši dijaki zapravijo po zaduhlih krčmah in kavarnah, ki jih prespijo in prezehajo za belega dne, če ravno nimajo od tega ničaser razen dolgčas. Ni to niti pomirjajoč, oddih. Lenoba za hojo, lenoba za telesno gibanje, pomanjkanje smisla za zdrav zrak zavaja tudi v duševno lenobo, slabi misli in energijo in vodi le k perverzности in absurdnosti, ki ste s svojim neizmernim razširjanjem pridobili med današnjo inteligenco že domovskega prava. Ljudje, ki se doslej niso dokopali do

lastnega svetovnega nazora, so že pesimisti kakor Salomon, Budha ali Schopenhauer. Ljudje, ki doslej še niso resnično okusili žiljenja, so blazirani in prenasledeni. Ljudje, v svoji mladostni nalivnosti zeleni kot trava, so se naučili prezirati vse silno in življenja zmožno z ironičnim zasmehom svojega brihtnega obraza. (Dalje.)

Otrokom najboljše!
To je in ostane:
Kathreinerjeva
Kneipova
sladna kava.
Kathreinerjeva, krepki male in povzročuje, da mleko prija, kjer bi se samo upiralo.
Kathreinerjeva prava sladna kava

Nanut & Bregant
avtorizovana stavbena turdka
v Gorici
ulica Adelaide Ristori šte. 5
se priporočata p. n. občinstvu za vsa stavbena dela. Izdelujeta vsakovrsne nacrte, proračune in kolavdacije po najnižjih cenah.

Javno priznanje.
Zavarovalni zadrugi „Croatia“ rad priznavam, da je požarno škodo na mojih premičninah hitro in vestno precejila ter mi likvidirano odškodnino v znesku K 4627.37 kulautno izplačala.
Dobravlje, dne 26. svečana 1912.
Anton Breščak l. r.

Sedlarska delavnica
Ivan Kravos - Gorica
na Korna št. 11.
Zaloga vsakovrstnih konjskih vpreg in raznih potrebščin za konje, kakor tudi velika izbira usnatih torbic, kovčegov za potovanje, listnic in denarnic; razni nagobčniki, ovratniki, biči, vrvice za pse itd. Barvanje in tapetiranje raznih kaleseljnov in kočij. Vsa v to stroko spadajoča popravila se izvršuje točno. — Nahrbniki za planince.

Mali oglasi.
Kajmanja pritojba stane 60 v. in ako je oglaš občasno je račun na vsako besedo 3 v. Največje in najprejše inšertiranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgov in obrtnikov v Gorici, katerih na delu (in celo v mestu) niha ta pozna, ker nikjer ne inšertirajo. Škoda ni majhna.
Fr. Novak, brivec priporočila svoje brivnice v Gosposki ulici št. 1 in podružnico na Tržaški cesti št. 16. Postrežba solidna.
Gostilna v Gorici, na jako prometnem trgu, ječa za nad 50 let se radi družinskih razmer prodaja po ugodni ceni. Vprašati pri upravnistvu.
Planinsko obleko in čevlje, evani tudi palice, cepin in nahrbnik — še v jako dobrem stanju — se prodaja. Vprašati pri upravnistvu.
Pohištvo — radi odpotovanja se prodaja pohištvo za 4 kompletne sobe. Isto je v jako dobrem stanju. — Naslov pové upravnistvo.
Utenca z dobro šolsko zbirazbo, se sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom. Polzve se pri g. Fr. Kováč, trgovcu v Solkanu pri Gorici.
Slovenska šivilja se priporočila cenjenim damam in gospicam. — Izdeluje obleke in kostume po najnovejši modi Josipina Bregantič, ulica Caserma št. 5, III. nad.
JAKOB ŠULIGOJ, urar
v Gorici, Gosposka ulica šte. 25 priporočila svojo bogato zalogo raznovrstnih preciznih ur ter razne srebrne in zlato premetete kakor verižice, obeske, prestane, uhane itd. Za vsako popravilo se jamči.
Vabilo
k rednemu občnemu zboru
Kmečke posojilnice in hranilnice
v Dornbergu
ki bode
dne 10. marca t. l.
ob 1. uri pop.
v dvorani g. Kerševanija v Dornbergu.
Dnevni red po pravilih.
Načelstvo.

Ponatis „Zaobljube“
je izšel.
Broširana knjiga obsegajoča 281 str. stane K 1.80. S poštnino 20 vin. več.



Če hočeš kaj zanimivega čitati, ^{tedaj pojdi po} 2. snopč.

Doylovih detektivskih povesti

SHERLOCK HOLMESA

ter se naroči
na nadaljnje

Kje? Pri tiskarji Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani
ali pa v vseh drugih knjigarnah



kančkov podpetnik.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga

oljkega olja

prve vrste

najboljše trdke iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nies
s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — 96, 104, 112,
20, 128, 136, 144, 160, 180, 200, 240,
za luči po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se
pušča kupcu do popolne uporabe olja; po
uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga
mala in sveča.

Cene zmerne.



Anker-Pain-Expeller

je povsod priznana kot najboljšo
sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno
80 vin., K 140 in 200 se dobi po
vseh lekarnah. Pri nakupu tega, tako
prihvaljenega domačega zdravila, se je
posluževati le originalnih steklenic v
škaflih z našo varstveno znamko „si-
dro“, ker le tako je zagotovljeno, da
je izdelek pravi.

Dr. RICHTERJEVA LEKARNA

pri „zlatega leva“ v Pragi

Isabetsgasse št. 5 nova.

Upravno razpisovanje.



„Tribuna“ „Splinda“
najlažja **doekolesa** ameriškega
tipa so došla v

velikanskem

številu v Gorici, Stolno ul. št. 2-4.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. I. Eržen

GORICA

Jos. Verdi tiskaršče št. 37.

Umetne zobe, zlato zobovje, zlato krone,
zlate mostove, zobe na kaučukove plošče,
uravnavanje krivo stojećih zob. Plomb
vsake vrste.

Ordinira v svojem ateljeju

od 9. ure dop. do 5. ure pop.

**„Mal položi dar
domu na altar!“**

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.



Trskino (štokfišovo) jetrno olje.
Posebno sredstvo proti prsnim bole-
znim in splošni telesni slabosti.
Izvirna steklenica tega olja naravno
rмене barve po K 140, bele barve K 2
Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporo-
čljiva otrokom in dečkom, ki so ner-
vozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času z gotovostjo
vse kostne bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

OPOMBA. Olje, katerega naročam direktno iz Norvečije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju,
predno se napolni steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim št. odjemalcem glede čistote in
stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofollettijsva pljača iz kine in železa.

Najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskim oljem.

Ene steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Podružnica

„Ljubljanske kreditne banke“

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloge na knjižice obrestuje po 4½%, vloge v tekočem
računu po dogovoru.

Centrala v Ljubljani.

v GORICI

— Delniška glavnica K 8.000.000. —

— Rezervni zaklad K 8.000.000. —

PODRUŽNICE Celje, Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst

Slovenskemu razumrštvu priporočamo, da čita in kupi
naslednje publikacije:

I. zvezek Politično-sociološke knjižnice:

Vladimir Knaflič:

Socializem, oris teorije

str. XII. + 372.

— Cena broširano 4 K, v platno vezano 5-20 K. —

O tem delu se je kritika izrekla jako laskavo.

„VEDA“

REVIJA ZA ZNANOST IN KULTURO

IZDAJAJO IN UREJAJO:

ALBERT KRAMER, IVAN PRIJATELJ, BOGUMIL

VOŠNJAK.

DVOMESEČNIK. — LETNO 36 TISKOVNIH POL. —

CENA 8 K, DIJAKOM 5 K.

Vabimo na naročbo nameravane poljudno znan-
stvene »Prosvetne knjižnice«, a 60 h zv.

Založba

Goriška Tiskarna A. Gabršček

Dober zaslužek.

Kdor bi hotel sodelovati pri važnem

narodno-gospodarskem podjetju

ter si ob svojem prostem času kaj
zaslužiti, obrne naj se do upravištva
tega lista v zaprtem pismu, katero naj
ima nadpis:

„Narodno-gospodarsko delo.“

— **Millioni ljudi** —

je odpravilo

Kašelj

hripavost, katar, zasliženost, krčni in
oslovski kašelj s

Kaiserjevimi

— **prsinimi karamelami** —

z shamko 3 jelke.

6050 notarsko potrjenih priznanj od raznih zdravnikov
in privatnikov, kateri jamčijo za dober uspeh.

Bonboni so jako lahko zaužitni in okusni.
Zavojčki so po 20 ali 40 vin., doze po 60 vin.

Dobiva se v lekarnah pri G. Cristofolletti, c. kr. dvorn.
dobavitelj, L. Glicich, C. B. Pontoni, Ruggiero Kürner
A. de Gironeoli, v mirodilnici A. Mazzoli, v lekarnah:
Jurji Hus v Vipavi, L. Kurschen v Ajelu in Maks
Kozower v Ajdovščini.